

ЗГАДУЮЧИ МИНУЛЕ

Нещодавно ми урочисто відзначали 60-річчя нашого вузу. Дні святкування цієї дати для мене, випускника ВМІ 1951 року, були подвійно приємні: згадалися ті далекі післявоєнні роки, друзі по навчанню, викладачі-наставники. Саме про все це захотілося розповісти на сторінках газети.

Невстигаючий студент навіть відмінник навчання післявоєнного часу знав і умів багато менше студента сьогодення. Незамінний кімограф, на закопченому барабані якого фіксувались результати досліджень, зробив для науки так багато, що йому по заслугах необхідно збудувати пам'ятник. Без нього не обходилися кафедри нормальної і патологічної фізіології, фармакології і інші. На практичних заняттях тут кожний студент міг практично перевірити дослід, який вимагався від нього програмою.

У дослідних тваринах недостатку не було. Наприклад, жаб на кафедрах було стільки, скільки потрібно для занять. Досліди проводилися здебільшого на кішках і кроликах. Лекції професора Серкова Пилипа Миколайовича приваблювали не тільки студентів. Він артистично, вільно демонстративно, на високому рівні викладав їх. Жвавий, з постійно присутньою посмішкою, він жваво ходив по аудиторії і тримав слухачів в цікавій напрузі вивчаючої теми.

Протилежністю йому був професор Бритван Яків Минович - завідуючий кафедрою патологічної фізіології. Спокійний, флегматичний. Кожне слово вимовляв з дикцією і поважно, ніби одержуючи задоволення від цього. Його думки і судження по темі повільно і без напруження вкладалися в конспект.

Кафедри фармакології і патологічної фізіології розміщувались в одному корпусі. Як добрі сусіди колективи їх жили в злагоді. Фактичним організатором роботи кафедри фармакології була доцент Макарова, вже не молода, вольова жінка. За її суворість і вимогливість студенти називали її фармакопією. Її чоловік, завідуючий кафедрою професор Тутаєв на

протилежність дружині по натурі був м'яким, тихим, добрим, з сивиною на голові, бровах і пишних вусах. Думалось, що цій дружній парі для більшого щастя не вистачало тільки молодості і здоров'я. Інтелегентність в одязі і поведінці підкреслювали старі професорські традиції.

На кафедрах гістології, патологічної анатомії і мікробіології вперше ознайомились з мікроскопіруванням препаратів. Але побачине змалювати в альбомі не всім вдавалось. Важливо було те, що на препаратах ми могли відрізнити норму, яка є в клітинах організму від патології. По гістології групу вів асистент Гайдей, здібний педагог і художник, можливо це позитивно позначалось на практичних заняттях. Картини Івана Дмитровича і зараз знаходяться в інтер'єрі кафедри нормальної анатомії. Крапці альбоми кафедра колекціонувала для своїх потреб.

Кафедра мікробіології розміщувалась на першому поверсі і мала дві навчальні кімнати. Колектив кафедри, за винятком асистента Буховця був жіночий. Читала лекції завкафедрою доцент Лобова. Лекції читались на високому рівні, були змістовними, цікавими.

Георгій Станіславович Ган - завідуючий кафедрою загальної гігієни утримував першість по інституту по кількості написаних наукових праць. Згадую в день його п'ятидесятиріччя в газеті "Молодий медик" був дружній шарж, в якому його було зображено з великою кількістю книг, його праць. Він мав величезний фонд діапозитивів по різних розділах гігієни, починаючи з древнього Риму і до наших днів. Відвідування гуртка по гігієні було самим масовим і активним в інституті. Засідання його проходили на кафедрі і закінчувались чаєпиттям, де студентів в ту важку пору могли почастивати булочними виробами і іншим печивом. Згодом Г.С.Ган пройшов по конкурсу і працював в інституті комунальної гігієни в м.Києві.

Є.Юрець,
зав. відділом виробничої
практики.